

MAGDALÉNA

JELEN

Zapal ten oheň ve mně, čeho se bojíš,
zápalkou škrtni jemně.

Zapal ten oheň ve mně, čeho se bojíš,
zimou se celá třeseš.

Proč venku stojíš.

Pojd' dál, prosím tě, nenech se,
prosít se dál. Nenech se!

Ooooo, ooooo.

Sedíme na pavlači, přichází ráno,
tobě se lesknou oči.

Sedíme na pavlači, přichází ráno
a mně se hlava točí.

Pojd' dál, prosím tě, nenech se,
prosít se dál. Nenech se!

**Hodiny se zastaví
a v devět třicet v pondělí.
Magdaléno, tvoje vlasy.**

**Leží pod mou postelí
a i když jsme to nechtěli,
oblíkáš se, pročpak asi.**

**Hodiny se zastaví
a v devět třicet
v pondělí jsem sám.**

Stojíme na rozcestí a zvony zvoní,
daleko od bolestí.

Stojíme na rozcestí a zvony zvoní,
možná nás čeká štěstí.

Pojd' dál. Prosím tě nenech se, prosit
se dál. Nenech se!

REFRÉN

**Hodiny se zastaví
a v devět třicet v pondělí.
Magdaléno, tvoje vlasy.
Leží pod mou postelí
a i když jsme to nechtěli,
oblíkáš se, pročpak asi.
Hodiny se zastaví
a v devět třicet v pondělí
máš těžký srdce a mokré řasy.
Když vycházíš ze dveří,
tak sama tomu nevěříš.**

**Nenech se!
Nenech se!
Nenech se!**